

Noi am apărat Europa de invazia otomană, prin Ștefan cel Mare și Sfânt, Mircea cel Bătrân și ceilalți toți. Turcii au trecut peste ceilalți până la Viena. Peste noi n-au putut trece. Am apărat Europa și eram atacați și de ei, de europeni, de polonezi, de unguri, de germani. Ne apăram și de ei și-i apăram și pe ei împotriva turcilor. La războiul din 1877 cine a contribuit la eliberarea popoarelor din Balcani de otomani? Noi. Și rușii, dar mai mult noi i-am apărat. Pe urmă, în 1916 la Mărășești cine a oprit avalanșa germană spre Rusia, ca să ocupe și să oprească războiul și să-i învingă pe ruși? Cine? Noi, la Mărășești. În războiul al doilea, cine a plecat până la Volga, alături de nemți, gândind că vom putea aliena comunismul? Și când am văzut că-l apăra Europa, n-am mai avut ce face. I-am dezarmat pe nemți atunci și au plecat nemții dezarmați de la Iași, din Bucovina, până în Boemia și așa au putut fi învinși. Că altfel, erau cât pe ce să pună în practică bomba atomică și câștigau ei. Cine a apărat Europa în toate timpurile acestea? Cine a jucat cel mai mare rol? Poporul nostru. Așa că, Dumnezeu nu te ocrotește pentru o viață comodă, ci te ocrotește dându-ți niște probleme. Și nouă ne-a dat niște probleme și le-am rezolvat cu ajutorul Lui și ne-am format.

În război noi vedeam că va veni comunismul sau va veni hitlerismul. De aceea am scris despre persoană: "Iisus Hristos sau restaurarea omului". Valoarea persoanei și valoarea iubirii dintre persoane. Am accentuat mereu valoarea persoanei și valoarea iubirii între persoane. Și astăzi, numai asta ne poate salva! Și Ortodoxia prin asta este tare e singura care accentuează persoana. Ce valoare este mai mare decât persoana și decât comuniunea de iubire între persoane? Și cine e mai înalt la înălțimea și adâncimea Duhului Sfânt decât Iisus Hristos? Poate fi depășit Iisus Hristos în ceea ce putem noi ajunge? Nu poate fi ideal mai înalt. Cel mai înalt ideal ni l-a dat Iisus Hristos. Și cel mai înalt ideal este acesta: să respecti persoana, să iubești persoana, omul care este chipul lui Dumnezeu și să dorești să fii iubit de persoană, să fii în comuniune cu persoana. Asta este Ortodoxia!

Să facem din fiecare creștin un luptător duhovnicesc. Nu ca să-l convertească pe celălalt numai la credință, ci ca să-i arate un model de om. Noi avem ca model de om pe sfânt. (Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Stăniloae, Neamul românesc – neam al comuniunii în credință)

Vindecarea Orbului din Ierihon

O primă învățătură pe care trebuie să o reținem este stăruința în rugăciune. Orbul îl ruga pe Iisus să aibă milă de el, în timp ce mulțimea îl îndemna să tacă. Dar el, cu cât mai mult îl opreau, cu atât mai mult se îndârjea să-L "supere" pe Dumnezeu. Și Dumnezeu nu s-a supărat, s-a apropiat de el și l-a întrebat ce vrea. Dar nu degeaba l-a întrebat.

Rugămintea orbului a fost una ca pentru Dumnezeu: "Doamne, să-mi capăt vederea!" În clipa în care el striga după Iisus, era convins ca Iisus are puterea de a-i reda vederea. Și Iisus i-a redat-o, iar el a văzut. Așadar, trebuie să avem stăruință în rugăciune. Dar oare de ce trebuie să stăruim?

Dumnezeu este Atotputernic și știe de ce avem nevoie înainte să ne rugăm noi, dar rugăciunea și stăruința este actul prezenței noastre în fața lui Dumnezeu.

Vindecarea orbului din Ierihon, frescă

Legătura noastră cu Dumnezeu este o legătură de comuniune, nu numai de comunicare. Dacă Dumnezeu este veghetor, și noi suntem obligați să fim veghetori. Toată relația noastră cu Dumnezeu este personală, de la persoană la persoană, iar pe de altă parte este conlucrătoare, sinergică, adică împreună-lucrătoare. Și Dumnezeu lucrează, și noi trebuie să lucrăm.

Dumnezeu privește spre noi, și noi trebuie să privim spre El. Noi Îl rugăm iar Dumnezeu ne răspunde, există un dialog permanent între noi și Dumnezeu. Stăruința înseamnă că noi prin rugăciune să fim mereu prezenți în Dumnezeu, nu doar în fața Lui. Orbul din naștere nu știa de existența Fiului lui Dumnezeu, sau nu credea în El de la început.